

ראש הממשלה

ירושלים. י"ז באלול התשנ"ד

24 באוגוסט 1994

בני המשפחות השכולות,

משפחת **סיירת שקד**,

על סיפה של שנה חדשה, תשנ"ה, בעוד העם היהודי מתעטף בקדושת החג, ניצבת מדינת ישראל, כל אחד ואחת מאתנו, בשעריו של עידן חדש: אפשר שיהיה שלום בין ישראל לבין הפלשתינאיים ומדינות ערב.

לא היינו מגיעים לרגעים היפים הללו, אם וכאשר נגיע, אילמלא עוצמתו של צה"ל - וצה"ל זה אתם! **סיירת שקד** לדורותיה היתה חלק בלתי נפרד מההסטוריה של הגנת מדינת ישראל - בפעולות הביטחון השוטף, במלחמות.

סיירת אינה מנצחת במלחמות. במלחמה המודרנית מנצחים הגייסות הגדולים, המאסות הגדולות. אבל הסיירת היא עמוד האש ההולך לפני המחנה ומובילה אותו אל המקום הנכון, מסתערת ומשתתפת בקרב כדי לנצח.

סיירת שקד (גדוד 424) היתה כזו: זריזה, עוקצנית, מסתערת, חדורת רוח-לחימה, פעילה בכל פינה בדרום, בסיני, על גדות המים בתעלת סואץ. שורותיה איחדו יחדיו יהודים, בדווים ודרוזים, בשילוב יחיד במינו של נאמנות למדינת ישראל.

עשרות מחייליה אבדו בסערת הקרב. אנו נוצרים זכרם באהבה. רבים נפצעו והם ישאו עמם צלקות וכאב עד יום אחרון. אנו מושיטים להם יד-עידוד.

יום השלום, גם את יתמהמה - יבוא, ובאותו יום יפה תעמוד מדינת ישראל כולה במסדר דמיוני ותצדיע לחייליה.

וגם **סיירת שקד** תעמוד שם בשורה הראשונה, בשורת הכבוד.

יצחק רבין